

VLOEISTOF- DICHTE OF VLOEISTOF- KERENDE VLOEREN?

Het oogmerk van deze column is de actualiteit te laten becommentariëren door een deskundige uit de milieuwereeld. Suggesties voor mogelijke onderwerpen zijn welkom bij de redactie. In deze editie van Forum:

N.J. Kuiper

Naar mijn mening wordt in milieuvergunningen door overheden vaak onnodig de eis neergelegd dat bodemvoorzieningen 'vloeistofdicht' moeten zijn uitgevoerd op die plaatsen waar sprake is of kan zijn van bodembedreigende activiteiten. Ook richten de handhavingsactiviteiten in het kader van de controles van de zogenaamde AMvB-bedrijven, zoals 'herstelinrichtingen voor motorvoertuigen', zich te eenzijdig op vloeistofdichte vloeren.

Het bodembeschermingsbeleid is uitgewerkt in de Nederlandse Richtlijn Bodem (NRB). De NRB bepaalt dat in een aantal gevallen kan worden afgeweken van de vloeistofdichtheidseis en volstaan met een zogenoemde vloeistofkerende vloer. Aan een vloeistofkerende vloer worden minder strenge eisen gesteld, terwijl deze toch hetzelfde bodembeschermingsnivo garandeert. Tot de vloeren die volgens de NRB vloeistofkerend mogen zijn behoren onder andere garage- of werkplaatsvloeren. Uit onze ervaringen blijkt dat milieuvergunningverleners geen of weinig gebruik maken van deze mogelijkheid.

Vloeistofdichte vloeren moeten zijn gekeurd volgens de CUR/PBV aanbeveling-44: 'Beoordeling van vloeistofdichte vloeren'. Goedgekeurde vloeren worden voorzien van een certificaat en ondergaan periodiek een herkeuring.

Vloeistofkerende vloeren vormen volgens de definitie in de NRB een gelijkwaardig alternatief, wanneer wordt voldaan aan de volgende combinatie van technische- en beheersmaatregelen:

- Er moet een fysieke barrière aanwezig zijn tussen de activiteit en de bodem. In de NRB worden met name tegels en stelconplaten genoemd, maar ook betonvloeren

zonder een vloeistofdichte afwerklaag zijn te beschouwen als vloeistofkerend.

- De opslag van bodembedreigende stoffen vindt plaats in of boven (vloeistofdichte) lekbakken.
- Op de vloer gemorste of gelekte vloeistoffen moeten zoveel mogelijk worden opgeruimd en verwijderd.
- Het detecteren van morsingen en lekkages en het opruimen ervan moet snel gebeuren, waarbij tevens afdoende middelen aanwezig moeten zijn (absorptiekorrels).

Vloeistofkerende voorzieningen hoeven niet te worden gekeurd, maar moeten wel periodiek visueel worden geïnspecteerd door de vergunninghouder op hun goede werking. Veel van de bestaande werkplaats- of garagevloeren voldoen in de praktijk niet aan de CUR-vloeistofdichtheidseisen. Om deze vloeren vloeistofdicht te maken zijn ingrijpende maatregelen noodzakelijk of moet zelfs een geheel nieuwe vloer worden aangelegd.

Wanneer een bestaande vloer in niet al te slechte staat verkeert, kan volgens de NRB worden volstaan met een vloeistofkerende vloer (NRB, deel A3, par. 5.1). Aangevuld met lekbakken voor olieopslag en dergelijke biedt deze constructie een gelijkwaardige bescherming tegen bodemverontreiniging. Een andere belangrijke risicobeperkende factor is dat in werkplaatsen doorgaans alleen overdag wordt gewerkt, waarbij altijd mensen aanwezig zijn, en morsingen bijvoorbeeld snel zullen worden opgemerkt.

Op basis van de Wet bodembescherming is iedere ondernemer wettelijk verplicht ervoor zorg te dragen dat geen verontreiniging van de bodem optreedt. Om dit te kunnen bereiken zijn naast technische maatregelen beheersmaatregelen nodig. Net als bij vloeistofdichte vloeren bestaan deze beheersmaatregelen onder andere uit:

- Het regelmatig toezicht houden op de

goede werking van de aangebrachte voorzieningen en het bijhouden van de resultaten in een logboek.

- Het direct opruimen van visueel geconstateerde morsingen/lekkages en dergelijke, het vaststellen van de oorzaak en aanbrengen van noodzakelijke herstelmaatregelen.
- Er moeten voldoende voorzorgsmaatregelen voorhanden zijn zoals absorptiekorrels.
- Personeel moet geïnstrueerd zijn, zodat zij vakkundig met bodembedreigende stoffen om kunnen gaan.
- In geval van een ernstige calamiteit moet dit worden gemeld aan het bevoegd gezag (doorgaans de gemeente).

Ik pleit ervoor dat door vergunningverleners meer maatwerk wordt geleverd ten aanzien van de op te leggen eisen voor bodembeschermende voorzieningen. In een aantal gevallen kan volgens de NRB worden volstaan met een vloeistofkerende voorziening (= de vloer) met lekbakken onder potentieel bedreigende stoffen, aangevuld met organisatorische beheersmaatregelen zoals snelle detectie en opruimactie. Op deze manier zijn de kosten voor de vergunninghouder beperkt en beheersbaar, waarbij tegelijk wordt voldaan aan de eisen uit de NRB (een verwaarloosbaar bodemrisico).

Ook geef ik in overweging om bij het handhaven van de voorschriften van AMvB's meer aandacht te schenken aan de mogelijke alternatieven.

Ik hoop hiermee een bijdrage aan de discussie te hebben geleverd en zie de reacties van vergunningverlenend Nederland graag tegemoet.

Meer informatie: N.J. Kuiper is manager/senior consultant van Deloitte & Touche Milieu, Breda. Email: nkuiper@deloitte.nl